

I.

- Quidam prosapia vir progenitus generosa
Moribus ingenitam decorabat nobilitatem,
Qui dominos plures habuisse datur locupletes,
Sæpius ad libitum quibus is famulans, et honor[um]
5 Nil deservisse potuit, putat ut meruisse.
Quicquid et illorum sibi quis commisit herorum,
Aut ulciscendum causaeque suae peragendum,
Non prolongabat, quam strenuiter peragebat.
Sæpius in mortem se pro dominis dat eisdem
10 Seu bello seu venatu, seu quolibet actu.
Nil sibi fortuna prohibente dabant male fida.
Semper promittunt promissaque dissimulabant.
Ast inimicitias horum causa sibi nactas
Cum superare nequit, super hoc quid agat neque dic[at],
15 Nusquam secure se sperans vivere posse,
Rebus dispositis cunctis matrique subactis
Tandem de patria pergens petit extera reg[na].
Nullus et hunc alias sequitur nisi scutifer e[jus],
Qui velhat enthecam rebus variis oneratam,
20 A puero sibi quem docuit sufferre labore[m].
Balenam dextrim, parmam vehit atque sinistri[m].
Dextra lanceolam sub scuto fertque pharetr[am],
Annonae saccum modicum sub se satis aptu[m].
Ast loricatus dominus super et tunicatus
25 [In] mitra galeam rutilam gestat chalybinam,
.....ictus gladio compto capulotenus auro,

monac.
fol. 2a.

fol. 2b.

23 für annonae stand erst ad fodrum.